

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:

Ετήσια 15

Εξωτερικού:

Ετήσια 20

Εξωτερικού:

Αι συνδρομαί πέμπονται εις

διεθνείς ταχυδρ. επιταγὰς καὶ

γραμματία της βουλγ. τραπεζῆς

δι' ἐπιστολὴς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσός»

ἐν τῇ ᾧ τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἡ τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τοῦ στίχου
διὰ χαρακτὴρῶν καὶ δώδεκα
σημείων τῆς λέξεως ἑνὸς λέγου.

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται

ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσόν»

ἀποστέλλόμενα χρονογράφα

δηλοῦνται τὸν τόπον τῆς προε-

λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα

δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ

τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται

ὡς ὄφει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΕΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

Ο ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΒΙΤΟΣΣΑΝ ΣΟΦΙΑΣ
ΚΕΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ
ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΗΤΟΙ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ „ΣΦΟΜΠΟΔΑΣ“ ΠΡΟΣ ΤΗΝ „ΟΔΗΣΣΟΝ“

Δόξα τῷ Θεῷ εἶδομεν ἐπὶ τέλους τὸ τέλος τῆς ἀτελευτήτου ἀγορεύσεως τοῦ κ. Σ. συντάκτου τῆς «Ὀδησσός» κατ' ἐκείνων, ἅτινα εἶχομεν γράψει ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1.045 φύλλῳ τῆς Σβομποδά-ἀρθρῳ ἡμῶν.

Λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι ἔνεκα τοῦ μακροσκελοῦς (!!!) ἵν' ἀναδημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον τὴν ἐξοχὸν ἀπάντησιν, ὅπως κατ'ἰδίαν ἐπὶ ἀπαξ ὁ ἀναγνώστης ἡμῶν καὶ πεισθῇ κάλλιον, πόσον ἀπέχουσιν οἱ Ἕλληνες δημοσιογράφοι ἀπὸ τῆς κατανοήσεως τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν. Τίς ἡ ὠφέλεια ἐπὶ τέλους νὰ διατελῶμεν καταγινόμενοι μὲ τὰς καυχησιολογίας, τὴν κενόδοξίαν τὴν ὑποκρισίαν, τὸ ψεῦδος τῶν κυρίων τούτων, ἐνφ' οὗτοι πρὸ πολλοῦ ἤδη εἰσὶ γνωστοὶ ἅπασιν ἡμῖν καὶ γνωρίζομεν ὅτι δὲν εἶνε ἄνθρωποι διὰ τὰ ἐντρέπονται ἂν μὴ ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦλάχιστον ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν τοῦς. Τί; Ἡμεῖς ἀπεκαλύψαμεν οὐχὶ ἀπαξ μέχρι τοῦδε τὴν Φαρισαϊκὴν αὐτῶν διαγωγὴν, ἀλλ' ὁ κ. Σ. ἀκόμη ἔχει τὸ θάρρος νὰ ἐξέρχηται καὶ κομπορημονεῖ, ὡς γράψας μόνον συμφώνως τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῷ δικαίῳ, ἐργαζόμενος διὰ τὸ καλὸν τῆς Βουλγαρίας, ὡς ἐνθουσιαζόμενος δὲ ἐκ τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν προόδου! Α! τῇ ἀληθείᾳ, ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες εἰσὶν ἱκανοὶ νὰ μὴ ἐκτιμῶσι καὶ τὴν ἰδίαν τῶν ἀξιοπρέπειαν· ἀλλ' ὁ κ. Σ. βεβαίως ἐστὶν εἰς τῶν τοιούτων, διότι ἄλλως οὐδὲν ἤθελε λησμονήσῃ ὅτι οἱ ἄνθρωποι κρίνονται ἐκ τῶν ἔργων τῶν, οὐχὶ δ' ἐκ τῶν κενῶν λόγων καὶ καυχησιολογιῶν ὅτι τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος εἶνε, ὡς οὗτος συχνὰ ἀρέσκειται ἑαυτὸν νὰ συνιστᾷ.

Ὡς περὶ τὸν νομίζομεν, ὅπως ἀπαντήσωμεν εἰς ὅλας τὰς δικηγορικὰς σοφιστείας τοῦ κ. Σ. ἐν τῇ ἀπαντήσῃ του, διότι τὰ μέχρι τοῦδε γραφέντα ἱκανὰ εἰσὶν ὅπως καταστήσωσιν αὐτὸν καταληπτόν, ὅτι αἱ κολακεῖαι οὐδὲν δύναται νὰ ἐπιδράσωσιν ἐφ' ἡμῶν, οὐδὲ πάλιν νὰ πεισθῶμεν ὅτι τὸ μέλαν εἶνε λευκόν, ὡς οὗτος καὶ οἱ ὁμοφρονῶντες αὐτῷ διαβεβαίουσιν· ἡμεῖς κρίνομεν ἐξ ὧν γνωρίζομεν καὶ βλέπομεν, οὐδὲν δὲ διατεθειμένοι ἐσμέν νὰ ὑποφείρωμεν ψεῦδη καὶ ὑποκρισίαν. Οὐδὲ φοβοῦμεθα ποσῶς τὰς εἰρωνείας, διότι γινώσκομεν νὰ τὰς πληρόνωμεν

ὁμοίως. Λοιπὸν, ἐν τῇ παρουσίᾳ εὐκαιρίας προτιθέμεθα νὰ συναντηθῶμεν ἐπὶ ἀπαξ μετὰ τοῦ κ. Σ. μόνον ἐπὶ τριῶν σημείων εἰς ἃ ἀντιλέγει.

Τὰ τρία ταῦτα σημεία εἰσὶν:

1) Διὰ τὸ παράπονον, ὅτι τὸ ὕφος τῆς «Σβομποδάς» ἦν δριμύτατον κατὰ τοῦ πρώην Ἕλληνα ἐν Φιλιππουπόλει ὑποπροξένου Χρηστίδου, κατὰ τοῦ Ἕλληνα ἐν Βουκουρεστίῳ πρέσβεως καὶ καθόλου κατ' ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

2) Τὶ ἐννοοῦμεν διὰ τῶν λέξεων οἱ βούλγαροι ἐκτιμῶσι τοὺς ἀσθενεῖς, λέξεις, ἃς ἐξηγέσκει ἐν τῷ ἄνω μνησθέντι ἀρθρῷ ἡμῶν, ἐνφ' ὡς λέγει καὶ ὁ κ. Σ. Κατὰ τὸ Σύνταγμα ἐν Βουλγαρίᾳ δὲν ὑπάρχουσιν ἰσχυροὶ καὶ ἀσθενεῖς, διότι ὅλοι αἱ ἐθνικότητες εἰσὶν ἰσοὶ καὶ (ὅπερ εἶνε σπουδαιότατον δι' ἡμᾶς).

3) Περὶ τῆς δόξης τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς ἀνδρείας τῶν Ἑλλήνων.

Επὶ τῶν δύο πρώτων ἐκ τούτων σημείων θέλομεν διὰ βραχείων ἀπαντήσῃ, ἵνα δυνηθῶμεν πλείω χρόνον διατριψόμεν ἐπὶ τοῦ τελευταίου ὅπως ἴδῃ ὁ κ. Σ. ὅτι καὶ ἡμεῖς καταλαμβάνομεν κάπως τὴν ἱστορίαν, καὶ μὴ ἐπιτρέπομεν εἰς θερμοκεφάλους νὰ κομπάζωσι τόσοι πολλοὶ, πεφουσιωμένοι καὶ κενολόγους καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην ὄντας.

Πρὶν ἢ ἡμᾶς ἐπιληρῶμεν τούτου, καθήκον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ δηλώσωμεν, ὅτι οὐδὲν ὡς, προτιθέμεθα ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, ἵνα τρώσωμεν τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν οἰουδὴποτε, οὐδὲ ἀφ' ἑτέρου νὰ καταδικάσωμεν ἐκείνους, οἵτινες τιμῶντες τὰ ἑαυτῶν φροντίζουσιν εὐγενῶς ὅπως συνεισενέγκωσι τὸ λεπτὸν τῶν εἰς τὸν ἐθνικὸν βωμόν, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον ν' ἀφαιρέσωμεν τὴν προσωπίδα γνωστῶν ὑποκριτῶν μετὰ τῶν Ἑλλήνων συμπολιτῶν ἡμῶν καὶ νὰ καταδείξωμεν τοῖς ἡμετέροις Ἕλλησιν δημοσιογράφοις, ὅτι διὰ τῆς διαγωγῆς αὐτῶν προξενοῦσιν μείζονα βλάβην τοῖς ὁμοεθνεῖσιν αὐτῶν μερικῶς μὲν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρα καὶ γενικῶς εἰς τὸν Ἑλληνισμόν, παρ' οἷοςδήποτε ἕτερος, ὅτι τὸ χωρίό μας δὲν ἐμείνῃ ἀκόμη ἀνευ σκόλων, ὡς αὐτοὶ φαντάζονται.

Ἀληθῶς, βαθέως λυπούμεθα, ὅτι ὁ γραφιδόπολεμος ἡμῶν ἐπὶ τῇ ζητήματι τῆς Ἀγ. Κυριακῆς ἔλαβε τοιαύτην τινὰ

διεθύνσιν ἀλλ' ἡμεῖς οὐδὲν ὡς πταίομεν· διότι, ὁ κ. Σ. ὠφείλει, εὐθὺς ὡς εἶδεν ὅτι ἡμεῖς κατεπατήσαμεν τὰ ψεῦδη καὶ τοὺς ἡλιθίους σαρκασμούς, ἐπόμενος τῷ παραδείγματι τῆς συναδέλφου τοῦ «Φιλιππουπόλεως» νὰ σωπῇ, καὶ οὐχὶ νὰ προσπαθῇ νὰ κρύπῃται ὀπισθεν τῆς ἱστορίας καὶ νὰ ἐξακολουθῇ νὰ κανονιοβολῇ καθ' ἡμῶν, διότι ἡμεῖς εἶχον προειδοποιήσει ὅτι καὶ ἐκεῖ θὰ τὸν εἴρωμεν, καίτοι λίαν ἀπομακρυνθῶμεθα καὶ οὐσίαν τοῦ ζητήματος.

Καὶ οὕτως:

1. Τῆς «Σβομποδάς» κ. Σ. τὸ ὕφος τῆς γλώσσης κατὰ τῶν Ἑλλήνων εἶνε τοιοῦτον, διότι αὐτοὶ καὶ μόνοι οἱ Ἕλληνες εἶτε τινὲς ἐξ αὐτῶν, προκαλοῦσιν ταύτην νὰ γράφῃ οὕτως. Ἡ «Σβομποδά» εἶνε ἐθνικὸν ὄργανον καὶ ὑποχρεωμένη εἶνε νὰ κρατῇ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν ὑψηλὰ, ἵνα μὴ ἐξικνῇται ὁ βόρβορος, ὃν λυσσώδεις ἀνευχαρίστοι ρίπτουσι, καὶ νὰ ἀμύνῃται τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ δικαίων ἡρωϊκῶς, ἐκδιώκουσα ἀπειδῶς πάντας, τοὺς δι' οἰουδὴποτε τρόπον πειρωμένους νὰ κολήσωσιν ἐπὶ τῆς ράχεώς μας. Ἀλλ' ἡ γλώσσα αὕτη εἶνε πολὺ δριμύτης καὶ τραχεῖα. Naί, τῷ ὄντι τοιαύτη εἶνε, διότι πᾶσα ἐφημερίς ἔχει τὸ ὕφος τῆς ἀντὶ γλώσσης μεροληπτικῆς, βλακώδους, σαρκαστικῆς καὶ σαχλῆς, ἢ παλημένης ἢ «Σβομποδά» προὔτιμησε γλῶσσαν εὐκρινὴ καὶ θαρραλέαν. Ἀλλὰ δὲν εὐχαριστεῖ μερικὸς αὐτὸ τὸ ὕφος. Τόσῳ χειρότερον δι' αὐτοὺς, θὰ εἴπωμεν ἡμεῖς! ἡ «Σβομποδά» δι' οὐδὲν γράφει ἂν μὴ λάβῃ ἀφορμὴν. Τεκμήριον δὲ τούτου, ὅτι μέχρι τοῦδε οὐδεμίαν πικρὰν λέξιν ἐξήνεγκεν εἴτε κατὰ τῶν Τούρκων, εἴτε κατὰ τῶν Ἑβραίων εἴτε κατὰ τῶν Ἀρμενίων καὶ τῶν λοιπῶν ἐθνικότητων ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν, ἅτε ἀφορμῆς οὐδὲν ὡς ὡς πταίει πρὸς ἐνασχόλησιν μετ' αὐτῶν. Τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἡμῖν εἶνε δυσάρεστον, ὅτι δὲν σιωπᾷ ὡσαύτως καὶ διὰ τοὺς Ἕλληνας ἀλλὰ τίς ὁ αἴτιος τούτου κ. Σ.;

Εχολώθῃ ὁ κ. Σ. ὅτι πάλιν ἡ Σβομποδά ἐγραψε πολὺ ἄσχημα διὰ τὸν γνωστὸν Ἕλληνα ὑποπρόξενον Χρηστίδην ἐν Φιλιππουπόλει. Ἰδετε, ἰδετε! καὶ δι' αὐτὸ ὀργίζεται! Ἀποῦ ὅλου τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου ἐγενεῖ τζορτζίνα αὐτὸς ὁ προκομμένος Ἕλληνα διπλωμάτης οὗτινος τὸ σκάνδαλον ἐπεδύμουν νὰ καλύψωσι μερικοὶ βοήθοι τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει, οἵτινες πρὸ πολλοῦ ἐγνώριζον, καὶ μόλις τότε ἡ Σβομποδά ἐγραψε, ὁ δὲ κ. Σ. κατ' αὐτῆς φωνάζει! Μὴ καὶ πάλιν ἐκ συμπτώσεως τοῦ π. νεὶ ἢ ἐνδιαφέρεται εἰ αὐτό;

Αναφορικῶς δὲ τοῦ Ἕλληνα ἐν Βουκουρεστίῳ πρέσβεως, περὶ οὗ τὸ παρελθὼν ἔτος εἶχε γράψῃ ἡ «Σβομποδά»

ὅτι εἶχε συλληφθῇ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν ὡς λαθρέμπορος ἀποκρύψας διάφορα ἀποικιακὰ ἐμπορεύματα, ὁ κ. Σ. ἔδει νὰ χολωθῇ κατὰ τῶν ρωμουνικῶν ἐφημερίδων, αἵτινες κατὰ πρῶτον εἶχον ἀποκαλύψει τὰ πράγματα καὶ οὐχὶ κατ' ἄλλου τινός. Ἐπὶ τέλους, ἂν τοῦτο δὲν ἔχεται ἀληθείας, διατὶ καὶ εἰς τὴν «Σβομποδά» δὲν ἀνεκοινώθη διὰ νὰ τὸ διαψεύσῃ;

2.—Νῦν θὰ ἐξηγήσωμεν εἰς τὸν κ. Σ. τί ἐννοοῦμεν διὰ τῶν λέξεων: ἡμεῖς οἱ βούλγαροι ἐκτιμῶμεν τοὺς ἀσθενεῖς.

Βεβαίως εἰς συνταγματικὸν κράτος, ὡς καὶ οὗτος λέγει, δὲν δύναται νὰ ὑπάρχωσιν ἀσθενεῖς καὶ ἰσχυροί, ἀπασῶν τῶν ἐθνικότητων ἀπολαουσῶν ὁμοίων δικαιωμάτων. Ἀλλ' ἡμεῖς ἐρωτῶμεν, μόνον ἡ Βουλγαρία εἶνε συνταγματικὸν κράτος;

Φυσικῶς, ὅτι οὐχί. Τότε λοιπὸν, ρίψωμεν βλέμμα περὶ ἑαυτοῦ, καὶ κάλλιστα θέλομεν πεισθῇ πᾶς ἀλλαχοῦ ἢ πλειονοψηφία καὶ ἡ ἀρχουσα φυλὴ πρὸς τὴν μειονοψηφίαν καὶ τὰς ἄλλας ἐθνικότητας. Ἐν τῇ Ρουμανικῇ Βουλῇ οὐδὲ εἰς ὑπάρχει ἐξ ἄλλης ἐθνικότητος ἢ τῆς ρουμανικῆς. Ἐν Σερβίᾳ, μετὰ τὸς αὐτοὺς βουλγάρων οὐδενὸς ἢ φωνὴ ἀκούεται. Ἐν Αὐστρουγγαρίᾳ δεσπόζουσι μόνον δύο στοιχεῖα· οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Οὐγγροὶ, καίτοι ὑπάρχουσιν ἑκατομύρια σλαβῶν καὶ ἄλλων. Ἐν Ἰταλίᾳ οὐδ' εἰς ἓνα αὐτόχθονα Γάλλον ἢ Γερμανὸν δίδεται ὑπηρεσία. Ἐν Γαλλίᾳ φονεύουσιν, οὕτως εἰπεῖν, διὰ λίθων τοὺς ἐγγχωρίους Ἰταλοὺς ἐργάτας, τοὺς συναγωνιζομένους μετὰ τῶν Γάλλων καὶ χωρὶς νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐνθα πᾶς μὴ Ἕλληνα, οὐδ' ἄνθρωπος θεωρεῖται. Ἐνταῦθα ὅμως, ἐν Βουλγαρίᾳ, τί βλέπομεν; αἱ μειονοψηφαὶ ἀπολαύουσι τοιαύτης ἰσότητος καὶ τοιαύτης γενικῆς ἐκτιμήσεως, ὥστε μόνον οἱ ἀχάριστοι δύναται νὰ δυσχεραίνονται. Ἀλλ' αὐτὸ ἀποδεικνύει κ. Σ. ὅτι ἡμεῖς γνωρίζομεν νὰ ἐκτιμῶμεν τοὺς ἀδυνάτους ἄλλως πῶς, ἢ ὅσον μόνον συμφώνως πρὸς τὰ βιβλία. Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνοικτὰς τὰς θύρας ὅλων τῶν κυβερνητικῶν θέσεων εἰς τὰς μειονοψηφίας, βοηθοῦμεν τοῖς σχολείοις αὐτῶν μισθοδοτοῦμεν τοὺς πνευματικὸς τῶν ἀρχηγούς καὶ ἐν συντόμῳ εἰπεῖν βαδίζομεν ἔχοντες τὰς χεῖρας στενὰς συνδεμένας. Παρ' ὅλων ὅμως τὴν εὐλκρίνειάν μας ταύτην, τί βλέπομεν ἐκ μέρους τῶν Γρακῶν; Αἰωνία ἀχαριστία αἰωνία, δυσἀρέσκεια! Ἀλλὰ διατὶ τοῦτο;—Διότι εἴμεθα πολὺ ἐνδοτικοί, διότι εἴμεθα πολὺ φιλελεύθεροι. Καὶ τῷ ὄντι, οὗτοι πρέπει νὰ ᾤσιν ἀνευχαρίστοι κυρίως διὰ τὸ ἐξῆς, διότι ἀφήνομεν τὰ τέκνα τῶν νὰ λειποτακτῶσιν

εις την Ελλάδα, να μη εις τὸν ἡμέτερον στρατὸν ἐπαρτάσῃ—να ἐπαρτάσῃ τὴν ἑκδοσὶν τῶν ἑφημερίδων τῶν—Πρὸ πάντων τῆς Φιλολογίας νὰ μὴς ἐβρίζουν, ὡς δοῦλονται, διότι διόσκειν αὐτοῖς παχέως ὥστε εις αὐτοῦς τε, ὡς καὶ εις ἑκατοντάδα, ὁμογενῶν τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος—ἐν πόλεσιν, ἐντα οὐδὲ εις ἑλλην εἴρηται, καὶ εις ὑποργίον, εις ἃ ἔδει νὰ ἰπάχωσι μόνον, βούλγαροι, διότι τοῖς προσκαλοῦμεν καὶ εις τὴν ἡγεμονικὴν μας τράπεζαν, διότι τοῖς παρακαλοῦμεν τόπον, διότι ἐπαρτάσκειν νὰ σκευώρῃσι καὶ ἡμῶν καὶ νὰ λαμβάνωσι παράσημα «ἐκδοῦσέως» ἀπὸ ξένον κράτος, ἑπὶ τοῦ ὁποίου φαινομενικῶς οὐδὲν ἐπραξαν, διότι καὶ πολλὰ διότι! Αὐτοὶ καὶ μόνον ἀπ' ἐτέρου διὰ τῆς διαγωγῆς γίνονται αἱ τοῖς καὶ ἡμεῖς ἐνίοτε νὰ μὴ ὑπομένωμεν καὶ ὑποκινῶμεν ζητήματα. Αὐφαίνεται ὁ νόμος περὶ Δημοσίας ἑκδοῦσέως καὶ ἰδοὺ ἀμέσως οἱ συμπολίται ἡμῶν Ἕλληνες μὲς ἀπειλοῦσι διὰ πατριρχικοῦ ἀναθεράτων καὶ τοῦ στόλου τῆς Ἑλλάδος.

Αφαιρείται καλὸν τι ἐν Στενιμάχῳ, καὶ ἰδοὺ οἱ Ἕλληνες ἡμῶν δημιουργοῦσι ὁλόκληρον διπλωματικὸν ζήτημα ἢ Ἀγία Κερυκὴ λαμβάνεται ὑπὸ τῶν δικαιοῦχων, καὶ ἰδοὺ μὲς ἀπειλοῦσιν διὰ σκισίσεως, οὐδὲ βέλουσιν, εὐκόλως νὰ ὑπακούσωσιν εις τὴν ἀπόφασιν τῆς κυβερνήσεως, καὶ κρύφα ἀποστέλλουσιν τινα εις Κωνσταντινούπολιν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα διὰ νὰ λάβῃ ὁδηγίαν διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν καὶ ἀνομιάν. Τὶ δηλοῦσιν πάντα ταῦτα κ. Σ! Πῶς ἀλλὰχοῦ δύναται νὰ ὑποφέρωσι παραπλήσιους πράξεις; . . .

Οὐχί, γινώσκωμεν τοὺς πρῶτους οὐκ οὐκ τῆς κωμῆδος ταύτης, καὶ οὗτοι θάπτον ἢ θράδιον θέλουνσι σωφρονισμῷ. (ἀκολουθεῖ).

Εν Βάρνῃ τῇ 19 Ἀπριλίου 1893

ΕΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΜΑ

Ἀπὸ τοῦ ἀνὰ χεῖρας φύλλου τῆς «Οὐδῆσου», ἀρχόμεθα τῆς ἀναδημοσιεύσεως τῶν σχολιαστικῶν ἀρθρῶν τῆς «Σφομπόδας», τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Α. γραφέντων, εἰς ἀπάντησιν τῶν τελευταίων ἡμῶν ἀρθρῶν.

Τὴν μετάφρασιν βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῇ α! σελίδι, ἐν τούτοις ὡς εἴπομεν ἡμεῖς οὐδὲν σχολίον θὰ ἐπιφέρωμεν, αὐτῆς ἄλλως τε τῆς ἀλύσεως τῶν ἐννοιῶν τοῦ κ. Α. ἐ-

καστος κρίκος τῆς ὁπρίας μέγα σημαίνει (!) διὰ τὴν ἐν γένει ἱστορίαν τῆς φιλολογίας, μονογονεὶ λαλούσης περὶ τῆς ζωηρότητος τῶν συναπτεσθῆμάτων αἵνα κατεῖχον τὴν καρδίαν τοῦ ἐπὶ τῷ σπουδαίῳ εὐρήματι, ὁπερ θὰ στολίσῃ (?) τὰς συγχρόνους φιλολογικὰς δέλτους!! Ἰσα, ἴσα, αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, ὅστις μὲς ἡγάγκασε νὰ τὸ μεταφέρωμεν εἰς τὰς στήλας μας, ἵνα μὴ ὁ θησαυρὸς τοῦ κ. Α. μὲν εἰ κεκοιμήσῃ, οὐδὲ τὸ φιλολογικὸν τοῦ τάλαντον τε θάμμενον ἐν τῇ γῇ, ἐπαφίμεν δὲ εἰς τὸν κόσμον τῶν γραμμάτων καὶ ἰδοὺ εἰς τὴν κρίσιν τῶν ΛΟΓΙΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ φιλολογικὸν ΓΥΜΝΑΣΜΑ τοῦ κ. Α. ὑπὲρ οὗ ἐκοπίασε τόσον ὥστε οὐδὲ οἱ προαλειφόμενοι διὰ τὴν θέσιν τῶν (sic) τελειόφοιτοι τῆς φιλολογίας τῆς σχολῆς τῆς πρωτεύουσος τῆς Μαδαγασκάρης(!!!) διότι ἐκ τοιούτου εἶδους πανεπιστημίων δύναται τις νὰ ἀνέλθῃ πρωτογενεῖς σοφίας νάματα δι' ὧν φωτισθῇσιν σὺν τῷ χρόνῳ ἡ γενεὰ τῶν κατοίκων τῶν ἀγῶν τῆς μεγαλο-νῆσου τῆς Ἀφρικῆς ὁσέων...

Εἶναι πολὺ λυπηρὸν τῷ ὄντι διὰ τὴν Βούλγαρον ἀναγνώστην τῆς «Σφομπόδας», τὴν εὐρισκόμενον εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ παραφορτώγῃ τὸν στόμαχόν τοῦ διὰ τοιούτων δυσπέπτων πλινκοντιῶν αἵνα ἐκ περιουσίας ἁ β ρ ο φ ρ ο σ ὕ ν η ς βέβαια προσφέρουσιν αὐτῷ σί ν ε ο φ ῶ τ ι σ τ ο ι π λ α κ ο υ ν τ ο π ο ι ο ι τῆς νεωτέρας φιλολογίας, παραγνωρίζοντες τὴν ἀποστολὴν τῶν καὶ φρονούντες ἐν τῇ παχυλῇ πολυμαθείᾳ τῶν ὅτι δύναται τις νὰ χωνεύῃ εὐκολώτερον, ἐν μέσῃ Εὐρώπῃ καὶ μάλιστα κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, Μαδαγασκαρινὰς ἀληθείας καὶ ἐμπαιγμοὺς τῆς ἱστορίας ἢ ζαχαρόπηκτον ἐντέχνως μὲν κατεσκευασμένον, ἐστερημένον ὅμως τῆς ἐπιτηδειότητος τῆς καθι-στώσεως αὐτὸ εὐπεπτον καὶ γευστικώτατον! . . . Ἀλλὰ τί νὰ γείνη: «Κ α ι π α π ᾶ ς ἔ γ ε ι ν ε ς Κ ῶ σ τ α ς; — Ἐ τ σ ι τ ᾶ φ ε ρ' ἡ ἕ α τ ᾶ ρ α! Σ.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΝΕΑ.

Τὸ σπουδαιότερον τῶν οἰκονομολογικῶν φύλλων τοῦ Λονδίνου «Τὰ Οἰκονομικὰ Νέα» ἐδημοσίευσεν τὰ ἐξῆς τῇ 3)15 Ἀπριλίου.

Ἀκριβότατον εἶναι ποτὲ τὸ

Ἄστυ ἔδειξε μεγαλότερον ἐνδιαφέρον πρὸς ἀναμενομένην ἐπίσημον ἑκδοσὶν περὶ τῶν οἰκονομικῶν ξένης κυβερνήσεως τοῦ ἐπιδειχθέντος πρὸς τὴν ἔρευναν τοῦ ταγματάρχου κ. Λόου ἐπὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ. Διὰ νὰ ἐξαρθῇ ἐπὶ μᾶλλον ἢ ἡμετέρα ἐπιθυμία, ἢ δημοσίευσιν ἀνεβλήθη οὐχὶ ἐπὶ ἐβδομάδας ἀλλ' ἐπὶ μῆνας ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἐδημοσίευσεν δωδεκάδα ἐγγράφων ἐπισήμων πολὺ ἡσπρονος σπουδαιότητος, καθίστατο ἀνεξήγητος ἢ ἀναβολὴ τῆς δημοσίευσέως τοῦ ἐγγράφου ἐκείνου ἐπ' οὗ μεγάλα συνεκεντροῦντο ἐλπίδες καὶ φόβοι ἐν τῇ Ἀστεί. Εἶναι ἀναμνησθήτητον ὅτι σπουδαῖαι συνέπειαι ἐξήρτηντο ἐκ τοῦ χαρακτήρος τῆς ἐκθέσεως. Ἐάν ἦτο εὐνοϊκὴ ἤθελε διευκολύνει ἐπιτυχὲς δάνειον καὶ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς ἑλληνικῆς πίστεως, ἐάν δὲ δυσμενὴς ἤθελεν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπιταχύνει τὴν κρίσιν ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς οἰκονομικοῖς. Ἡ μακρὰ ἀναβολὴ τῆς δημοσίευσέως ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς φόβους περὶ τοῦ χαρακτήρος τῆς ἐκθέσεως καὶ ἐγέννησεν ἀμφιβολίας ἐν τισὶ κύκλοις περὶ τοῦ ἂν θὰ ἐβλεπέ ποτε τὸ πρᾶς. Οἱ φόβοι οὗτοι ἐπὶ τέλους διεσκεδάσθησαν. Ἡ ἑκθεσις ἐκοινοποιήθη. Δὲν ἐδημοσιεύθη ἐπισήμως, ἀλλ' ἀντίγραφον αὐτῆς ἰδιαιτέρως ἐκυκλοφόρησε ἐν τῇ Ἀστεί χθές, εἴμεθα δ' εὐτυχεῖς δυνάμενοι νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστῃς περίληψιν τοῦ περιεχομένου αὐτῆς. Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως θὰ εἴπωμεν ἐν πρώτοις ὅτι τὸ κείμενον τῆς ἐκθέσεως εἶναι τοσοῦτον εὐνοϊκὸν ὥστε ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος δύναται νὰ εὐγνωμονώσιν ὁ ταγματάρχης Λόου πιστοποιεῖ ἀδιστακτικῶς καὶ ἀπρυλάκτως περὶ τῆς λιτότητος τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ περὶ τῆς ἀκρας ἐντιμότητος τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν ἀμφοτέρων τῶν κομμάτων.

Εἰς τοὺς καιροὺς καθ' οὓς αἱ κοινοβουλευτικαὶ κυβερνήσεις ὑπέστησαν σπουδαῖα ἠθικὰ τραύματα ἐν διαφόροις κράτεσι τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης, ἡ πιστοποίησις αὐτῆς ἔχει μεγάλην ἀξίαν. Ἀλλ' ὅπερ σπουδαιότερον διὰ τοὺς κατόχους ἑλληνικῶν χρεογράφων δὲν εἶνε μόνον ἡ θέλησις ἀλλὰ καὶ ἡ ἰκα-

νότης τῆς Ἑλλάδος ὥπως βασιτάσῃ τὰ οἰκονομικὰ βάρη αἵτινα φέρει. Εἰς τοῦτο ἀπέβλεπεν ἡ ἔρευνα τοῦ κ. Λόου, ὅστις ἀνέλαβε καὶ ἐξετέλεσε τὸ ἔργον τοῦτο δι' ὑπολογισμῶν ἐντελῶς ἀνεξαρτήτων. Ἡ ἑκθεσις συνοδεύεται ὑπὸ πινάκων ἐξαγωγῆς, εισαγωγῆς, παραγωγῆς, καταναλώσεως καὶ ἐσόδων. Ἐπὶ τῶν τελευταίων ὁ κ. Λόου ἀκολουθεῖ ἰδίαν μέθοδον ὑπολογισμοῦ, διάφορον ἐν πολλοῖς τοῦ ἐπισήμου ἑλληνικοῦ λογιστικοῦ συστήματος, ἀλλ' ἐν τέλει εἶναι εὐχάριστον ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ αὐτοῦ ὀλίγον διαφέρουσι τῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ ὀρίζει τὰ ἔσοδα εἰς 108,000,000 ἀντὶ 110,000,000 δραχμῶν. Ἐρχομένη εἴτα εἰς τὸ ζήτημα, ὅπερ ἔχει σήμερον ἴσως τὴν μείζονα σπουδαιότητα, ἦτοι εἰς τὴν ἰκανότητα τῆς Ἑλλάδος ὥπως πληρώνῃ τοὺς τόκους τοῦ νέου δανείου, ἢ ἑκθεσις τοῦ ταγματάρχου Λόου λέγει ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς εἶναι τοσοῦτον ἀσφαλὴς ὥστε ὁ τόπος δύναται ἄριστα νὰ πληρώνῃ τὸ ἐπιπρόσθετον τοῦτο βάρος, ὅπερ ἔσται ἀναγκαῖον ὥπως ἀποσπῇσιν ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τὰ πλεονάζοντα τραπεζογραμμάτια, κανονισθῇ τὸ συναλλάγμα καὶ οὕτω ἀποκατασταθῇ τὸ ἰσοζύγιον μεταξὺ ἐσόδων καὶ ἐξόδων. Πράγματι δὲ ἡ ἑκθεσις προβαίνει περαιτέρω καὶ δίδει τοὺς λόγους δι' οὓς τούτων συντελουμένων ἢ Ἑλλὰς θὰ ἐξακολουθήσῃ οὕσα ἰκανὴ νὰ πληρώνῃ τὰ εἰς χρυσὸν χρεὴ αὐτῆς χωρὶς ἐν τῇ μέλλοντι νὰ διαταράσσῃ τὸ συναλλάγμα καὶ νὰ παραβλάτῃ τὰς οἰκονομικὰς συνθήκας αὐτῆς. Ὅτι δὲ ὁ ταγματάρχης Λόου δὲν εἶνε μεροληπτικὸς κριτὴς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ αὐστηροῦ τρόπου καθ' ὃν πραγματεύεται τὸ ζήτημα τὸ σχετιζόμενον πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου Λαρίσσης περὶ οὗ δίδει ὡσαύτως καὶ τὰς ἐπισήμους βλέψεις τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως. Ἐν τῷ συνόλῳ φρονούμεν ὅτι τὸ κείμενον τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἶναι τοιοῦτον ὥστε νὰ ἰκανοποιῇ τοὺς κατόχους τῶν ἑλληνικῶν χρεογράφων καὶ νὰ καθησυχάσῃ τὸ Ἄστυ περὶ τῆς ἰκανότητος καὶ τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλλην. ἔθνους ὥπως ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ χωρὶς νὰ διακινδυνεύσῃ

(65) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (65)

ΟΙ ΔΙΑΔΥΜΟΙ

(Πρωτότερον κοινωνικὸν διήγημα)

ὁπὶ

Γ. Ο. ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

II.

Ἡ Ροζαλία ἡγρύπνησε παρὰ τῇ Δωροθέᾳ μέρους τῆς νυκτὸς ἤκουσε δὲ αὐτὴν ἐπὶ τινας στιγμὰς παραληροῦσαν, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐννοίαν ἰδενήσθαι νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τῶν ἀσυναρτήτων αὐτῆς λόγων.

Ἐνίοτε ἡ Ροζαλία κεκμηκεῖα ἀπεκοι-

μᾶττο ἐπὶ τῆς ἑδρας αὐτῆς ἐπὶ τινα λεπτά, ὅτε δὲ ἐξύπνα παρὰδοξον ἐδοκίμαζεν ἐντόπωσιν.

Ἐπαναβλέπουσα ἑαυτὴν καθημένην παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τῆς νεάνιδος, ἐφαντάζετο ὅτι ἐπηγρύπνει ἐπὶ τῆς ἰδί-ας ἑαυτῆς κόρης.

Ἐνόμιζεν ὅτι ἡ ἐξαφάνισις τῆς μικρᾶς Κλημεντίνης ἐγένετο ἐν ὄνειρῳ. Καὶ πράγματι ἦτο ὄνειρον! Ἡ Ροζαλία ἐνόμιζεν ὅτι βλέπει τὴν κόρην τῆς ἐνώπιόν της, ἐν τῷ ἐξοχικῷ ἐκείνῳ οἰκίσκῳ ὅστις νῦν ἐποίει αὐτῇ οἰκτράν ἐντόπωσιν! . . .

Ἀλλ' αἶφνης ἀνεγνώριζε τὴν πλάνην της καὶ ἐπανερχομένη εἰς τὴν πραγματικότητα, ἀνεγνώριζεν ὅτι ἡ ἐμπροσθεν αὐτῆς ἀσθενὴς κόρη, δὲν ἦτο ἡ μία ξένη, τὴν ὁποίαν ἐξ οἴκου μᾶλλον ἢ ἐκ συμπαθείας ἀνέλαβε νὰ περιθάλψῃ! Ἐν τῇ ὁδύνῃ της δὲ ἐψιθόριζεν.

— Ἀρὰ γε ζῇ ἡ κόρη μου; . . . Ἄρὰ γε θὰ μοὶ ἀποδώσῃ ὁ θ. ὅς τὴν κόρη μου;

Περὶ τὴν αὐγὴν ἡ κόρησσαν Ροζαλία παρεχώρησε τὴν θέσιν της τῇ ἐπιμόνῳ παρακλήσει τοῦ συζύγου της εἰς τινα θαλαμηπόλον.

Ἀναπαυθεῖσα δὲ ἐπ' ὀλίγον ἐξημέρησεν καὶ ἔσπευσε νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀσθενοῦς, μετὰ πλείστης χαρᾶς ἔμαθεν ὅτι αἱ ἐνθαρρυντικαὶ δηλώσεις τοῦ ἱατροῦ ἐπεδαιούντο, καὶ ὅτι ἡ ἀσθενὴς ἤρχιζε νὰ ἀνακτᾷ τὰς αἰσθήσεις αὐτῆς.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ροζαλία εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν ὅπου ἔκειτο ἡ Δωροθέα, τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὁ Ἐρνέστος εἰσῆρχετο εἰς τὴν παρακειμένην αἴθουσαν ὅπου ἔκειτο ὁ Γεώργιος, ἔχων κατὰ νοῦν μετὰ ταῦτα νὰ ἐπισκε-

φθῇ τὴν αἴθουσαν ἐκείνην ὅπου ἔκειτο ὁ Φοβερός.

Ἡ Δωροθέα εἶχεν ἐξυπνήσει, περιέφερε δὲ κύκλῳ τὰ βλέμματα αὐτῆς.

— Εἶσαι καλλίτερα κόρη μου; ἡρώτησεν αὐτὴν ἡ Ροζαλία.

Ἡ ἀσθενὴς ἐκίνησε τὰ χεῖλη, ἀλλ' οὐδὲν ἀπεκρίθη εἰς τὴν ἐρώτησιν τῆς Ροζαλίας.

— Πιστεύω ὅτι εἶσαι καλὰ, ἔλεγεν ἐν τῇ παρακειμένῃ αἰθούσῃ ὁ Ἐρνέστος πρὸς τὸν Γεώργιον.

— Ναί! εὐεργέτα μου, καλὰ, καὶ πιστεύω ὅτι πιθανῶς θὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐγερθῶ.

— Ναί! νὰ ἐγερθῇς, διότι θὰ μάθῃς πολλά τὰ ὁποῖα συνέβησαν.

(ἀκολουθεῖ).

τοὺς οἰκονομικοὺς πόρους χώρας ἥς τὸ πολιτικὸν μέλλον μεγάλας ἐξήρτηται ἐκ τῆς οἰκονομικῆς δυσνάμεως αὐτῆς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Η ΕΞΑΡΧΙΑ καὶ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ.

—Ο ἐν Σοφίᾳ ἀνταποκριτὴς τῆς «Πολιτικῆς Ἀνταποκρίσεως» εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ βουλγάρου Εὐάρχου εἰς τὸν Ἡγεμόνα Φερδινάνδον ἐπὶ τοῖς γάμοις Αὐτοῦ ἀπευθυνθέντα συγχαρητήρια, θεωρεῖ ὡς ἐνδείξιν προσχωρήσεως τοῦ Εὐάρχου εἰς τὰς θεωρίας τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν τροποποίησιν τοῦ περὶ τῆς θρησκείας τοῦ Ἡγεμόνος ἀρθροῦ τοῦ συντάγματος τόσῳ μάλλον ὅσῳ ὁ Εὐάρχος δὲν εἶχε συγχαρῇ τῇ Α. Β. Υ. κατὰ τὴν μνηστείαν Αὐτῆς.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΗΓΕΜΟΝΟΣ.—Τηλεγράφημα ἐκ Σιστοβίου ἀγγέλλει ὅτι τὸ Ἡγεμονικὸν ζεύγος τῆς Βουλγαρίας διὰ Δουνάβεως θέλει ἀποβιβάσῃ εἰς Σιστοβίον, ὅπουθεν μεταβήσεται εἰς Τύρνοβον. Πλείονες τῶν 5,000 ἐργατῶν ἐνασχολοῦνται εἰς διόρθωσιν τῆς ἀπὸ Σιστοβίου εἰς Τύρνοβον ἀγοῦσης ὁδοῦ. Ἐν Σιστοβίῳ ἤρξαντο αἱ πρὸς ὑποδοχὴν προετοιμασίαι καὶ ἀνεγείρονται θριαμβευτικαὶ ἀψίδες, ἐκεῖ δὲ γυνήσεται ἡ πρώτη ὑποδοχὴ καὶ μετὰ τὸ πρόγευμα θὰ μεταβῶσιν εἰς Τύρνοβον.

ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΙΣ.—Τηλεγράφημα ἐκ Κων/πόλεως βεβαίως ἐξ ἀσφαλούς πηγῆς ὅτι ὁ Ἡγεμὼν παρητήθη τῆς εἰς Κων/πολιν μεταβάσεώς του, σκοπεῖ δὲ νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς Βουλγαρίαν, καὶ τοῦτο τῇ παρακλήσει τοῦ Σουλτάνου, διὰ πολλοὺς λόγους θεωροῦντος ἀκατάλληλον τὴν σιγὴν ὅπως ὑποδεχθῇ αὐτόν.

ΠΡΟΣΟΧΗ.—Επιστῶμεν ἐπὶ ἀπαξ τὴν προσοχὴν τῶν ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἀναγνώσει τῆς «Οδησοῦς» ἐπὶ τῆς περιοδείας τῶν Παραπαντοπλεβ καὶ Σηλιωτοπούλε πρὸς ἑγγ. ἀφὴν συνδρομητῶν ἐν τῇ ἐκδοθησομένῳ δὴθεν περιοδικῇ ὁ «Αἴμος». Ἐκαστος δύναται νὰ συντελέσῃ διὰ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἔργου, φρονοῦμεν ὅμως ὅτι οὐδέποτε ὀφείλει νὰ προπληρώσῃ πρὸς πρόληψιν παντὸς ἀπενεκταίου.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ.—Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα ἡ ἐν Σαζουπόλει ὑπὲρ τῶν Ζακυνθίων ἐπιτροπὴ, εἰργάσθη ἀποτελεσματικώτατα, ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρομεν τοῖς μέλεσιν αὐτῆς.

ΚΗΔΕΙΑ.—Πλήρης ἡμερῶν ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ὁ ἐκ τῶν ἀρχαίων συμπολιτῶν μας Αθανάσιος Χατζῆ Δημητρίου φ. εὐχόμεθα τὴν γαῖαν ἐλαφρᾶν.

ΔΟΚΙΜΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ.—Εἶναι γνωστὰ τὰ περικοσμοῦντα τὸν ἀστυνόμον τῆς πόλεως ἡμῶν κ. Σ. Τοδρτσεφ προσόντα ὡς καὶ αἱ μέριμναι αὐτοῦ πρὸς ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τῆς πόλεως καταβάλλει. Προχθὲς ἐπὶ παραδειγματὶ περὶ τὴν 10ην ὥραν μ. μ. ἵνα δοκιμάσῃ τὴν προθυμίαν καὶ τὴν εἰς τὸ καθήκον ἐμμονὴν τῶν πυροσβεστῶν, διέταξε νὰ ἀναγγεῖλλωσιν τὴν ἐκκρηξὴν πυρκαϊᾶς πράγματι δὲ αὐθωρεῖ εὐρέθησαν ἐπὶ ποδὸς ἀναζητοῦντες τὸν τόπον τοῦ δυστυχῆματος οἱ καλοὶ πυροσβέσται.

ΕΚΛΟΓΑΙ.—Γενομένων προχθὲς ἐκλογῶν πρὸς ἀνάδειξιν βουλευτῶν διὰ τὴν Μ. Ἐθνοσυνέλευσιν, ἐν τῇ ἡμετ. πόλει ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Γεώργιος Ζιβκωφ, Βελίτσκος Χρήστωφ, Στ. Πανίτσας, Στ. Γιαβαστίερ, Ι. Σλαύτσωφ, Κρ. Μίρσκη, Τόνης Πετρίωφ, Μιχαήλ

Ιβανώφ, Δ. Τράκογλου, Αναστ. Βαγγέλωφ, Νουβάν Ἐφένδης καὶ Αχμέτ Μπελτάνωφ.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.—Ο συγγραφεὺς τῆς ἱστορικῆς μελέτης κ. Δ. Ε. Τασσέλλα «ἡ Φιλιπούπολις τὰ διάφορα αὐτῆς ὀνόματα» τὴν ὁποῖαν ἐν παραφυλλίδι δημοσιεύομεν ἐν τῇ «Οδησοῦ» ἀπέστειλεν ἡμῖν κολακευτικώτατην ἐπιστολὴν εὐχαριστῶν διὰ τὴν «πιστὴν καὶ ἀξίαν ἐκτιμήσεως» μετὰφρασιν τοῦ ἔργου του «ὅπερ ἔσχε τὴν καλὴν διάθεσιν» ἀναδημοσίευσιν «ἡ πολὺτιμος» ἐφημερὶς «Οδησοῦ».

Εὐχαριστοῦντες τῇ κ. Τασσέλλᾳ ἐπὶ τῇ ἀδρότητι, θεωροῦμεν ἡμᾶς εὐτυχεῖς διὰ τὴν ἀπονεμομένην τῇ «Οδησοῦ» ὑπὸ τοῦ Γαλλάτε τιμὴν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἀνταποκριτοῦ τῶν Καίρων τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀναχωρεῖ διὰ τῆς «Σρακτηρίας» εἰς Βάλον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λάρισσαν, ὅπως ἐορτάσῃ τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματός του ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις. Πρὸς τοῦτο ἔλαβεν ἤδη ἡ «Σρακτηρία» τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς.

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ

Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος Χαμὴτ, λαβὼν γνῶσιν ἐκ τῶν ἐκθέσεων τοῦ ἐν Αθήναις ὁθωμανοῦ πρεσβευτοῦ τῆς γενομένης ἐν Ζακύνθῳ καταστροφῆς ἐκ τοῦ τελευταίου σεισμοῦ, διέθετο ὑπὲρ τῶν παθόντων Ζακυνθίων λίρας ὁθωμανικᾶς πεντακοσίας ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου του ταμείου. Ἡ φιλοanthropic αὐτῇ τοῦ Σουλτάνου δωρεὰ χαρακτηρίζει λαμπρῶς τὸν εὐγενὴ χαρακτήρα του ἐφελκόμεν δὲ ὑπὲρ τοῦ προσώπου του τὴν ὑπόληψιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Η ΚΥΡΙΑ ΔΟΚΤΩΡ ΟΛΓΑ ΣΑΚΑΡΑ

Ὑπεστήριξε λαμπρῶς ἐνώπιον τῆς Ἱατρικῆς σχολῆς τοῦ Βουκουρεστίου τὴν ἐπὶ διδασκαλίᾳ ἐναίσιμον διατριβὴν τῆς. Οἱ καθηγηταὶ ζωηρῶς τὴν συνεχάρησαν, ὡς θέμα τῆς ἐναίσημου διατριβῆς αὐτῆς ἔλαβε τὸ περὶ παραλευσίαν ψευδοῖπποτροφικῆς. Ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτῆς μελέτη ἦτο λόγου ἀξία, ὡς περιέχουσα πολυαριθμοὺς σκέψεις νέας καὶ προσωπικὰς. Ἡ κ. Δόκτωρ Σακάρᾳ (ἴσως εἶναι καμία ἐκρουμανισθεῖσα Ἑλληνίς) ἡσκήθη ἐπὶ πέντε περίπου ἔτη ἐν τῇ Βεροκομείᾳ τοῦ Βουκουρεστίου ὡς βοηθός, καὶ σκοπεῖ νὰ ἀρροσιωθῇ εἰς τὴν θεραπείαν τῶν παιδιῶν.

ΤΟ ΕΛΛΗΝ. ΔΑΝΕΙΟΝ

Αἱ περὶ δανείου διαπραγματεύσεις προσήγγισαν εἰς τὸ τέρμα τῶν, ἐλίσκειται δὲ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἡ ὀριστικὴ ἐκβασίς. Ἐπανελημένως καθ' ἑκάστην οἱ ὑπουργοὶ συνέρχονται ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ συνεννοοῦνται μετὰ τοῦ ἐν Λον-

δίνῳ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Θεοτόκη. Πάντα τὰ διαδιδόμενα περὶ ποσοῦ καὶ ὅρων εἰς πρόωρα γνωσθήσονται δὲ θετικῶς μόνον μετὰ τὴν ὀριστικὴν συνομιλίωσιν καὶ ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως ὑπὸτε θὰ ἐπανέλθῃ ἀμέσως εἰς Αθήνας καὶ ὁ κ. Θεοτόκης.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Αἱ περὶ τοῦ δανείου φῆμαι προσέδωκαν ἀπὸ τῆς χθὲς ζωηρότητα εἰς τὴν ἡμετέραν ἀγορὰν. Ἐξ ἄλλου ἡ ἐκ τῆς Ἑσπερίας ἐπαινοδοῦς εἰς Αθήνας τοῦ διευθυντοῦ τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς κ. Σγούτα ἐγαλθάνισε τὰς μετοχὰς τῆς τραπεζῆς ταύτης αἰτινες αἴφνης ἀνεπήδησαν μέχρι τῶν 50. Καὶ αἱ μετοχαῖταιν Σιδηροδρόμων Π.Α.Π. ἀνεντιμήθησαν μέχρις 132—133. Ἐπὶ τῶν μετοχῶν Λαυρίου ἐξακολουθοῦσι νὰ γίνωνται ζωηραὶ πράξεις. Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀνατιμῶνται ὡσαύτως, ἀλλὰ τὸ συνάλλαγμα μένει σταθερὸν εἰς τὰ 143.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΓΗΠΡΕΣΙΑ ΟΔΗΣΣΟΥ

Παρίσι 18 Ἀπριλίου — Ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν τὸ νομοσχέδιον μετὰ τινὰς συζητήσεις περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν πράξεων τοῦ χρηματιστηρίου ἀποδεκτὸν γενόμενον ἐν τῇ Γερουσίᾳ σὺν τῇ προϋπολογισμῇ.

Νεάπολις αὐθήμερον — Οἱ βασιλεῖς τῆς Ἰταλίας, τῆς Γερμανίας, μετὰ τῆς βασιλίσσης τῆς Αὐτοκρατορίας, τοῦ διαδόχου κλ. ἕκαμον μίαν ἐκδρομὴν, διαρκέσαντες ἐπὶ δέκα ὥρας. ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ Λεπάντι μέχρι τῆς Καπρέας. Οἱ κυρίαρχοι πολὺ ἠδωχάρηθησαν.

Ρώμη αὐθήμερον — Ὁ πάπας ἐδέχθη σήμερον τὸν πρίγκηπα Δαντὴλ τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τὸν Γεώργιον τῆς Ἑλλάδος.

Πετρούπολις αὐθήμερον — Ὁ πρίγκηψ Δονδουκῶφ, γενικὸς ὑπασπιστὴς ἀπέθανεν.

Βιέννη αὐθήμερον — Κατ' εἰδήσεις τῆς Πολιτικῆς Ἀνταποκρίσεως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ Ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ἔστειλε ἐκ Νεαπόλεως ἐγκάρδιον τηλεγράφημα

εὐχαριστῶν τὸν Εὐάρχον Ἰωσήφ, εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ γάμου συγχαρητηρίων. Ἦνε ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ὁ Εὐάρχος ἦλθεν εἰς ἀμέσους σχέσεις μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος.

Αθήνη αὐθήμερον — Ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος ἀφίκατο τὴν πρωτῆν.

Αθήνη αὐθήμερον (ἐσπέρας) Διαβεβαιώσιν ὅτι ὁ Ἡγεμὼν Φερδινάνδος θὰ μεταβῇ μόνον μέχρι τῆς Κορίνθου, διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἔργα καὶ τὴν διώρυγα, θ' ἀναχωρήσῃ δὲ ἀμέσως διὰ τῆς Ἀμφιτοῦνης εἰς Τεργέστην, ἐπανακάμπτων ἐκεῖθεν εἰς Βουλγαρίαν. Οὐχ ἦττον οὐδὲ ὅπως ἀπίθανον ἀπροσδοκῆτως νὰ ἔλθῃ εἰς Αθήνας.

Ὁ νομάρχης Αχαΐας ἔπεσε κερφθὴ ἡμιεπισήμως τὸν Ἡγεμόνα. Ἀπαντὰ τὰ μέτρα πρὸς ἀσφάλειαν ἐλήφθησαν.

Πετρούπολις αὐθήμερον — Ὁ Γκιερς ἀφίκατο εἰς Τσάρκοσελο, μέλλον νὰ παραμείνῃ αὐτόθι ἐπὶ τινα χρόνον.

Παρίσι 20 Ἀπριλίου — Ὁ Κωνστάνς ἠρνήθη νὰ δεχθῇ προσανεχθεῖσαν αὐτῷ διπλωματικὴν θέσιν.

Νεάπολις αὐθήμερον — Ὁ Ἑλλήν βασιλόπαις Γεώργιος ἔσταμάτησε χθὲς εἰς Νεάπολιν μεταβαίνων εἰς Βρισησίον.

Σπέτσια αὐθήμερον. Οἱ κυρίαρχοι Ἰταλίας καὶ Γερμανίας θέλουν ἐπιθεωρήσει τοὺς σπουδαστὰς τῆς ναυτικῆς Ακαδημίας. Ἡ ναυτικὴ μοῖρα διοικουμένη ὑπὸ τοῦ δούκως τῆς Γενούης κατέπλευσεν.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΒΑΓΩΝΙΩΝ

	Βαγ.	Λιβ.	Γρ.	Χρ.
Ραβ.	5	56 ³ / ₄	8	85
"	1	55 ¹ / ₂	8	35
"	3	56 ¹ / ₂	8	65
Ιουκ.	4	56 ¹ / ₄	8	60
"	1	56 ¹ / ₂	8	70
"	2	58 ¹ / ₂	9	—
"	1	56 ¹ / ₂	8	65
"	2	56 ¹ / ₄	8	45
"	1	58 ¹ / ₂	9	5
"	1	56 ¹ / ₂	8	75
Κασ.	2	56	8	55
"	1	56 ¹ / ₂	8	75
"	3	54 ¹ / ₂	8	15
"	3	54 ¹ / ₂	8	15
2	1	56	8	55
Καλαμ.	3	—	6	30

Βάρνα τῇ 20 Ἀπριλίου 93.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 20 Ἀπριλίου 1893.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio)	ἀγορὰ εἰς χρυσόν		πωλῆσεις εἰς χρυσόν		Συναλλάγματα εἰς χρυσόν	
	Λέβα	ἐκ.	Λέβα	ἐκ.	Λέβα	ἐκ.
Πωλῆσεις, ἀργ. με χρυσόν 2 90						
Ἀγορὰ " " " 3 25						
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια 100 ..			270	—	—	50
" φράγκ. χρ. σά 100 ..			101	25	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φιαρ. 100 ..	206	5	207	40	206	70
" φράγκ. χρυσά 100 ..			100	20	—	—
Γερμανίας μάρκ. 100 ..	122	80	123	80	123	30
" φρ. χρ. ὁ 100 ..			100	39	—	—
Γαλλίας						
Βελγίου						
Ἰταλίας						
Ἑλβετ.						
φράγκα χρυσά 100 ..	99	90	100	25	100	—
Ἀγγλίας λ. α. στερλ. 1 ..	25	14	25	20	25	17
" φράγκ. χρυσά 100 ..			100	40	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ. 1 ..			22	78	22	70
" φράγκ. χρυσά 100 ..			100	30	—	—
Σερβίας						
Ρουμανίας						
φράγκα χρυσά 100 ..			100	25	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ἑλβετίας	99	50	100	—	—	—
Εἰκοσόφρακον ἐν Βιέννῃ fl. . . 9.75 1/2						

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος 2.50 ἐκ

ΑΝΔΡΕΟΥ Π. ΚΑΜΠΑ

EN KANTZA (Αττικής)

KONIAK

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1882
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1885
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1887
ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΑΛΑΙΟΝ

Εἰς ψάλας καὶ θαλάσσια

ΚΑΤΑΚΕΥΑΖΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΓΝΗΣΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΤΑΦΥΛΗΣΔιὰ παραγγελίας ἀπευθύνονται πρὸς
τὸν ἀντιπρόσωπον διὰ τὴν Βουλγαρίαν

κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Ν. ΠΑΓΩΝΗΝ

Εἰς ΠΥΡΓΟΝ (Βουλγαρίας).

Εν τῇ σελίδι ταύτῃ θὰ ἴδωσιν
οἱ ἀναγνώσται νέαν ἀγγελίαν
τοῦ γνωστοῦ τραπεζιτικοῦ οἴκου
τοῦ κ. κ. Valentin & Co-ie ἐν Αρ-
βούργῳ ἐφ' ἧς ἐπιστᾶμεν τὴν

προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν. Ἡρό-
κεται περὶ Λαχείου τοῦ Κράτους
ἐγκρίσει καὶ ἐγγυήσοι τῆς Κυβερ-
νήσεως.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

"Ο ΕΡΜΗΣ"

ΕΝ ΒΑΡΝΗ

ἀναγνωρίζεται δι' ὑψηλοῦ Ἡγεμο-
νικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 179

Ἡ Διοικοῦσα ἐπιτροπὴ ἀγγέλλει ὅτι
συμφάνως τῷ κανονισμῷ τῆς ἐταιρίας
ἐξεδόθησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς δη-
μοσίαν ἐγγραφὴν

300 μετοχαὶ

ἀξίας ἐκάστη λέβ. χρ. 100

ἐξ ὧν αἱ 200 ἐκαλύφθησαν, ὑπολείπον-
ται δὲ πρὸς ἐγγραφὴν ἕτεραι 100.

Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται παρὰ τῷ τα-
μίᾳ τῆς ἐταιρίας κ. Κωνστ. Θ. Λεοντίῳ
προκαταβαλλομένης τῆς ἀξίας ἐκάστης
μετοχῆς.

Εν Βάρνῃ τῇ 5 Ἀπριλίου 1893.

GRANDE LOTERIE DE CAPITALAUX

garantie légalement par le suprême Gouvernement à Hambourg.

500,000

Marcs ou

Francs 625,000

comme gros lot sont offerts en
cas le plus heureux par la Nou-
velle Grande Loterie de Capitaux,
garantie par l'Etat de Hambourg.

Mais en tous cas :

1	Prime de Mares	300000
1	Lot de Mares	200000
1	Lot de Mares	100000
2	Lots de Mares	75000
1	Lot de Mares	70000
1	Lot de Mares	65000
1	Lot de Mares	60000
1	Lot de Mares	55000
1	Lot de Mares	50000
1	Lot de Mares	40000
5	Lots de Mares	20000
3	Lots de Mares	15000
26	Lots de Mares	10000
56	Lots de Mares	5000
106	Lots de Mares	3000
253	Lots de Mares	2000
6	Lots de Mares	1500
755	Lots de Mares	1000
1237	Lots de Mares	500
33950	Lots de Mares	148
18991	Lots de Mares	300, 200 150, 127, 100, 94, 67, 40, 20.

Chacun recevra entre ses mains les **billets originaux** pourvus des armes
d'Etat, et en même temps le **plan officiel des tirages**, où l'on verra tous
les détails nécessaires. De suite après le tirage chaque intéressé recevra
la liste officielle des primes tirées pourvue des armes d'Etat. Le **paiement**
des lots se fera selon le plan promptement, sous le **garantie de l'Etat**. Les prix
sont payables en Reichsmark. En cas que, contre notre attente, le plan des tirages
ne con vienne pas à un des intérêts, nous sommes bien prêts à prendre, retour
avant le tirage les billets qui ne conviennent pas et à restituer le montant
reçu. Si l'on désire, le **plan officiel des tirages** est envoyé gratis d'avance pour
en prendre connaissance. Nous prions de bien vouloir nous envoyer les ordres
le plus **promptement** possible, mais en tout cas avant le

20 Mai 1893 n. ST.

Valentin & Cie.

Maison de Banque

HAMBURG

Ville libre, Allemagne.

La Loterie de Capitaux bien impor-
tante, autorisée par le haut Gouver-
nement d'Etat à Hambourg, et ga-
rantie par la propriété totale d'Etat,
contient 110,000 billets, dont 55,400
doivent gagner avec sûreté. Le capital
dans cette loterie est à peu près

13,000,000

Francs en or.

L'arrangement favorable de cette
loterie d'argent est de telle manière
que tous les 55,400 prix indiqués
ci dessus seront décidés avec sû-
reté en 7 classes successives.

Le Lot principal de la première
classe est Mares 50,000, seconde clas-
se Mares 55,000, monte dans la troi-
sième à Mares 60,000, dans la qua-
trième à Mares 65,000, dans la cin-
quième à Mares 70,000, dans la sixième
à Mares 75,000, et septième à évent.
Mares 500,000, mais en tous cas à
200,000 Mares, etc.

La maison de commerce nommée
au pied invite par la présente respec-
tueusement à s'intéresser dans cette
Grande Loterie de Capitaux.

Les personnes désirant donner des
ordres sont priées d'y ajouter les mon-
tants respectifs en **Billets de Banque**
de France, ou de tout pays européen,
ou en **timbres-poste**, ou le plus com-
mode sera d'envoyer l'argent par **man-
dat de poste international** de votre
pays, allemande ou autrichienne, Bons
de Poste français. Postal note anglaises.

Pour le tirage le la première classe,

1 billet original entière	frs. 7,50
1 demi-billet original	3,75
1 quart de billet original	1,90

Le prix des billets des classes sui-
vantes et aussi la distribution de tous
les prix et dates des tirages, enfin
tous les détails on peut voir du plan
officiel.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ

"ΟΔΗΣΣΟΥ"

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΛΕΒΑ 12,

ΕΝΝΕΑΜΗΝΟΣ 10 ΕΞΑΜΗΝΟΣ 7.

ΤΡΙΜΗΝΟΣ 3.50, ΜΗΝΙΑΙΑ 1.20

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΣΥΓΚΕΙΤΑΙ ΕΚ ΔΥΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Η ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΥΤΗΣ ΟΝΟΜΑΤΑ

(Συνέχεια)

Ἡ πολεμικὴ παρωζόνῃ καὶ ἐγγύνη-
σε τὰ πάθη, ταῦτα δὲ ἔδωκαν ἀναπο-
φεύκτως ἐλευθέρων στάδιον εἰς ἀχαλι-
νώτους ὑπερβολάς. Ολίγου δεῖν οἱ
Βούλγαροι δᾶσχυρίζοντο ὅτι ἡ Θράκη
εἶναι χώρα σλαβική ἀπὸ προκατακλυ-
σμάτων χρόνων, καὶ οἱ Ἕλληνες ἀπ' ἐ-
ναντίας ἐπέμειναν λέγοντες, ὅτι πάν-
τοτε καὶ ὑπάρχει ἀκόμη ἐλληνικότης
ὅτι οἱ χριστιανοὶ οἱ κατοικοῦντες ἀκό-
μη σήμερον αὐτὴν εἶνε πάντες γνήσιοι
Ἕλληνες, διότι, οἱ λεγόμενοι μεταξὺ
τῶν Ρωμυλιωτῶν Βούλγαροι, δὲν εἶνε
εἰμὴ Ἕλληνες μεταμφιεσμένοι, ἐξηγο-
ρασμένοι ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων των κτλ!

Τοῦτο προέκλεισε κατὰ τὴν ἐποχὴν

ταύτην παροξυσμὸν παθῶν, ὅτε οἱ ῥη-
θέντες ἄνω σοφοὶ ἀναδιφρύντες παλαιὰ
χειρόγραφα ἐποῦσαντο μίαν ἀνακάλυ-
ψιν. Ἀνεκάλυψαν τὸ «Plovdiv» ἐν κατα-
στάσει μορίας, τὸ ἀνέστησαν, τῷ ἀπέ-
δωκαν τὴν ἰθαγένειαν, τὸ περιήγαγον
ἐν θριάμβῳ, λατρεύοντες αὐτὸ ὡς λεί-
ψανον πολῦτιμον προερχόμενον ἀπὸ
τῶν προγόνων.

Οἱ Ἕλληνες, ἐκκλητοὶ καὶ ἐξ ἀπροό-
πτου καταληφθέντες, — ἐλλείψει πραγ-
ματικῶν ἀποδείξεων πρὸς ἀντίταξιν εὖ-
ρον καταλληλότερον νὰ κατακραυγά-
ζωσιν εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρί-
ζοντος καὶ μάλιστα καὶ νὰ γράψωσιν
ὅτι ἡ ὀνομασία «Plovdiv» δὲν ὑπῆρξε
ποτε, ὅτι δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο εἰμὴ
τέχνασμα «σκοπίμως παρασκευασθὲν»
ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων των, καὶ μάλιστα
καὶ ὀνόμαζον πρόσωπά τινα σημαίνον-
τα ἐκ τῆς βουλγαρικῆς κοινότητος (πρό-
σωπα ζῶντα μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη)
εἰς οὓς ἀπένεμον τὴν πατρότητα αὐτοῦ.

Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ (1851) ὁ κ.

Τσουκαλᾶς ἐδημοσίευσεν τὸ φυλλάδιόν
του, καὶ, ἐν σελίδι 16, ἔγραψε :

«Μάτην λοιπὸν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας
πρόσωπά τινα ἐβουλήθησαν ἀφυσᾶς νὰ
ἐπιβαρύνωσι τὴν πόλιν μας μὲ ἐν νέον
ὄνομα καλοῦντες αὐτὴν «Plooudiu» ἢ
μᾶλλον ἐπὶ τὸ στεχνικώτερον γλῶσσης
ἀκατεργάστου «Plovdiv» πιστεύοντες ὅτι
διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐξυπηρετοῦσιν ἐ-
θνικοὺς σκοποὺς. Τοῦ πέπλου ἀφαιρε-
θέντος ἐφωράθη ἡ κλοπή».

Καθ' ὅλον τὸ ὑπόλοιπον διάστημα
τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως, ἡ νέα ὀνο-
μασία διήγαγε βίον ραχτικὸν παραμεί-
νασα ἐν τῷ μέσῳ ἐκείνῳ τὸ ὅποσον
τῇ εἶχεν ὑποδείξει ἡ πεφωτισμένη τάξις
τῆς βουλγαρικῆς Κοινότητος — ὁ χυδὴν
ὄχλος τῆς πόλεως καὶ οἱ χωρικοὶ τῆς
πεδιάδος ἐδυσκολεῖοντο νὰ ἐννοήσωσι
τὸ ὄνομα τοῦτο, ὡσάκις τὸ ἴκουον.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἐν τῇ τοῦ Αἴμου
χώρα τῇ μεταξὺ Κοπρισιστῆς καὶ Καρ-
λόβου πάντοτε ἠκούσθησαν καὶ ἠκούον-
το ἀκόμη τῆδε κακεῖσε, χωρικοὶ τινες

σημαίνοντες τὴν Φιλιπούπολιν ὑπὸ τὴν
ὄνομα, ὑπερ κατὰ προσέγγισιν ἦχε ὡς
τὸ «Plovdiv». — Ἐξήγησαν τότε τὸ
φανόμενον τοῦτο λέγοντες ὅτι ἐν
τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, ὁ βουλγαρισμὸς
διεσώθη κάλλιον ἢ ἐν τῇ πεδιάδι,
ἐνθα ὁ μετὰ τῶν Τούρκων αἰώνι-
ος συγχρωτισμὸς καὶ ἡ ἐπίσης αἰωνία
δεσποτεία τοῦ φαναριστικοῦ κλήρου,
τὸν εἶχον πολὺ ἀμαυρώσει. Ἀλλὰ σή-
μερον δύναται τις νὰ δώσῃ μίαν ἐξη-
γησιν διάφορον εἰκάζων ὅτι ἡ ἀρχαία
γοτθικὴ ὀνομασία «Pulvudena» μετασχη-
ματισθεῖσα εἰς εἰδὸς τι τοῦ «Plovdiv»
ἠδυνήθη νὰ διασωθῇ, κατὰ παράδοσιν,
παρὰ τοῖς κατοικοῖς τοῦ Αἴμου, ἕνεκεν
τοῦ πεπαλαιωμένου αὐτῶν συγχρωτι-
σμοῦ ἢ κάλλιον μᾶλλον, ἕνεκεν τῆς
συγχωνεύσεως αὐτῶν μετὰ τῶν Μικρῶν
Γότθων τῆς Νικοπολίτιδος χώρας. — Ἀν-
ήτο δυνατὴ μία ἀνάλυσις ποιοτικὴ καὶ
ποσοτικὴ τοῦ αἵματος, θὰ εὗρεκε τις
βεβαίως, εἰς τὰς φλέβας τῶν Βουλγα-
ρων τῆς χώρας ἐκείνης, σταγόνας Γοτ-
θικοῦ αἵματος. (ἀκολουθεῖ)